

Gönlüme Mektup

– AZİZ REMZİ · 11 Ekim 2019

Yaralı gönlüm, keşke sana halisane bir güneşin eli değseydi. Söylediğin son söz; dağa taşa çarptı da geri geldi. İçim kanamakta, bir türlü kabuk bağlamıyor gönül yaram. Söylenen güzel sözü yaşamadığım ve yaşatmadığın günlerime ölüm yağmıyor bilesin.

Ben seni hüznümün büyüklüğü kadar taze bir âşk ile seviyorum. Yürüdüğüm yol ilerlediğim kadarıyla benimmiş. Aklıma güvenip çıktığım yollar karanlığa gebeydi hep. Göz görmez akıl görürmüş...Evet! ama gönülden görenler, gözünden hevâ perdesini kaldıranlarmış.

Kapına geldik ey yâr, kalbimizle çalıyoruz kapını "Buyurun" var olsun. Yürekli olmak, sevgiyi hak edene vermekmiş. Edebim sığ iken deryaya hakim olmak istedim. Esen en hafif rüzgârda coşmak değildi derdim. Derdim; Sırrını bildiğim derinliklerin heybetinde kaybolmaktı.

Zamanı geçmemiş itiraf, sevgiyi taze tutmanın yoluymuş geç öğrendim. O yüzden sana varanların yolunda, hakikati yaşamak dirilmekmiş bilirim. Yolunu şaşırılmışların derdi, attıkları ilk adımı bilmemekmiş, adımımı adına göre attır ey yâr...

Hayatta her şey olabilirmişim, lakin, seni seven bir insan olmayı isterim. Çünkü, hepimiz; hem sevecek hem de ölecek yaşayız. Sevdiğim, korkmaklık; paye midir, yoksa çare mi? Çaremiz payemize düçar oldu bilesin. Bakmanın görmek olmadığını anladığım an gözlerim yaşını unuttu.

Dilim, seni anlatmaya muktedir değil, gönlüm ise zora gelmiyor. Beni sana getiren yolun tozuna bulanmaktır dileğim. Hayran olmak ile hayvan olmak arasında bir harf var. O harfı arıyorum yıllardır. "Bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olmak" bu olsa gerek.

Ey âşık, günün ışığını güneş, gecenin ışığını ay mı serer kainata ? Sevmenin yanmak olduğunu anlatanların yaşadıklarını okumaktansa, yanacağın sevdayı aramak daha kârlıdır. Arımı kâr eyle, ey efyâr !

Hakimiyetimizin sınırları, acziyetimizi bilmemiz ile daha da genişler. Hayat, olmasını istediklerini zorlamak değil, zorlandığında olana sarılmaktır. Sarıl öyleyse sınırsız sevdiklerine, sevdiklerin sana sarılmasa da. Darılma kimselere,onlar sana darılsa da...Sarılanlarla sarılmayanların, darılanlarla darılmayanların oynadığı oyundur hayat.

Hayatımız bir damla su ile bir avuç toprağın haşır neşir olması değil midir? Öyleyse nedir bu ihtiras ve olmayanı oldurma sevdası? Unutmayalım ! Bizi bize anlatanlarla,bizi bizden çalanların savaşında; kendini

bilenler kazanacaktır.

Öyleyse Şems Hazretlerinin buyurduğu gibi; "Olduğu kadar, olmadığı kader" demek hayatı bilmektir. Bilmek, bilmemek ile birlikte olmamaktır.

Selim Adım